

«وحدت اسلامی» ؛ مسأله‌ای راهبردی

* وحدت به معنای تمسک «جمعی» به حبل‌الله است

قرآن می‌فرماید: «واعتصموا بحبل الله جميعاً ولا تفرقوا». اعتصام به حبل‌الله برای هر مسلمان یک وظیفه است؛ اما قرآن اکتفا نمی‌کند به اینکه ما را به اعتصام به حبل‌الله امر کند، بلکه به ما می‌گوید که اعتصام به حبل‌الله را در هیئت اجتماع انجام بدهید؛ «جميعاً»؛ همه با هم اعتصام کنید... علاوه بر اینکه مسلمان باید معتصم به حبل‌الله باشد، باید این اعتصام را به همراه دیگر مسلمانان‌ها و همدست با آن‌ها انجام دهد. ۱۳۸۵/۵/۳۰

* اتحاد مسلمین به معنای یکی شدن مذاهب اسلامی نیست

مراد ما از وحدت اسلامی، یکی شدن عقاید و مذاهب اسلامی نیست. میدان برخورد مذاهب و عقاید اسلامی و عقاید کلامی و عقاید فقهی میدان علمی است؛ میدان بحث فقهی است؛ میدان بحث کلامی است و اختلاف عقاید فقهی و کلامی می‌تواند هیچ تأثیری در میدان واقعیت زندگی و در میدان سیاست نداشته باشد. مراد ما از وحدت دنیای اسلام، عدم تنازع است: «ولاتنازعوا فتفشلوا». ۱۳۸۵/۵/۳۰

* وحدت یعنی ایستادگی متحدانه در برابر دشمن مشترک

امروز منطقه جغرافیایی مسلمانان، مهمترین مناطق عالم است. کشورهای آنها از لحاظ طبیعی، جزو ثروتمندترین کشورهای عالم است... وقت آن رسیده است که دنیای اسلام، اتحاد خود را حفظ کند و در مقابل دشمن مشترکی که همه گروههای اسلامی، آسیب آن دشمن را دیده‌اند - یعنی استکبار و صهیونیسم - به طور متحد بایستند، شعارهای واحدی بدهد، تبلیغ واحدی بکند و راه واحدی را بپیماید. ۱۳۷۶/۵/۱

* وحدت مسلمین؛ مسأله‌ای راهبردی

هدف این است که با شعار وحدت مسلمین، که شعار درست و ضروری‌یی هم است و من از قدیم این اعتقاد و تفکر را داشتم و دارم و آن را یک مسأله‌ی استراتژیک می‌دانم، یک مسأله‌ی تاکتیکی و مصلحتی هم نیست... مسلمانان، بتدریج این اختلافات مذهبی و طایفه‌یی را کم کنند و از بین ببرند؛ چون در خدمت دشمنان است. ما با این انگیزه‌ی صحیح، مسأله‌ی وحدت مسلمین را در جمهوری اسلامی، یک مسأله‌ی اساسی قرار داده‌ایم. ۱۳۶۹/۱/۲۶

* خطرات و موانع پیش‌روی وحدت اسلامی

* کج‌فهمی و بی‌اطلاعیت؛ مانع اتحاد

چیزهایی مانع از اتحاد می‌شود. عمده‌ی آنها بعضاً کج‌فهمی‌ها و بی‌اطلاعیت‌هاست؛ از حال هم خبر نداریم؛ درباره‌ی هم توهّمات می‌کنیم؛ درباره‌ی عقاید هم، درباره‌ی تفکرات یکدیگر دچار اشتباه می‌شویم؛ شیعه درباره‌ی سنی، سنی درباره‌ی شیعه؛ فلان ملت مسلمان درباره‌ی آن ملت دیگر، درباره‌ی همسایه‌اش؛ سوء تفاهم‌ها، که دشمنان هم بشدت بر این سوء تفاهم‌ها دامن می‌زنند. ۱۳۸۶/۱/۱۷

* عوامانه شدن اختلافات مذهبی؛ عامل درگیری بین مسلمانان

اختلاف بین طرفداران دو عقیده بر اثر تعصبات، یک امری است که هست و طبیعی است... این اختلافات وقتی به سطوح پایین - مردم عامی - می‌رسد، به جاهای تند و خطرناکی هم می‌رسد؛ دست به گریبان می‌شوند. علما می‌نشینند با هم حرف می‌زنند و بحث می‌کنند؛ لیکن وقتی نوبت به کسانی رسید که سلاح علمی ندارند، از سلاح احساسات و مشت و سلاح مادی استفاده می‌کنند که این خطرناک است. ۱۳۸۵/۱۰/۲۵

* پیشنهادات و راهکارهایی برای تحقق وحدت اسلامی

* برجستگان مبارزه‌ی با استعمار بر وحدت تکیه کرده‌اند

شما می‌بینید برجستگان مبارزه‌ی با استعمار و استکبار، روی مسئله‌ی «وحدت امت اسلامی» تکیه‌ی مضاعف کرده‌اند. شما ببینید سیدجمال‌الدین اسدآبادی (رضوان‌الله تعالی‌علیه) معروف به افغانی و

شاگرد او شیخ محمد عبده و دیگران و دیگران، و از علمای شیعه مرحوم شرف‌الدین عاملی و بزرگان دیگری، چه تلاشی کردند برای اینکه در مقابله‌ای با استعمار نگذارند این وسیله‌ای راحت در دست استعمار، به یک حربه‌ای علیه دنیای اسلام تبدیل شود. امام بزرگوار ما از اول بر قضیه‌ای وحدت اسلامی اصرار می‌کرد. ۱۳۸۵/۱۰/۲۵

* وجود نبیّ مکرّم اسلام صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم؛ بزرگترین مایه وحدت اسلامی وجود نبیّ مکرّم اسلام صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، بزرگترین مایه‌ای وحدت در همه‌ای ادوار اسلامی بوده است و امروز هم می‌تواند باشد؛ چون اعتقاد آحاد مسلمانان به آن وجود اقدس بزرگوار، با عاطفه و عشق توأم است و لذا آن بزرگوار، مرکز و محور عواطف و عقاید همه‌ای مسلمانهاست و همین محوریت، یکی از موجبات انس دل‌های مسلمین و نزدیکی فرّاق اسلامی با یکدیگر به حساب می‌آید. ۱۳۶۸/۷/۲۴

* مسأله غدیر؛ یکی از محورهای وحدت اسلامی مسأله غدیر هم می‌تواند مایه وحدت باشد... مسأله غدیر، غیر از جنبه‌ای که شیعه آن را به عنوان اعتقاد قبول کرده است، اصل مسأله ولایت هم مطرح شده است. این دیگر شیعه و سنی ندارد. اگر امروز مسلمانان جهان و ملت‌های کشورهای اسلامی، شعار ولایت اسلامی سر دهند، بسیاری از راه‌های نرفته و گره‌های ناگشوده امت اسلامی باز خواهد شد و مشکلات کشورهای اسلامی به حل نزدیک خواهد گشت. ۱۳۷۹/۱/۶

* ارشاد گروه‌های تکفیری و آگاه‌سازی مردم؛ وظیفه علما آن کسانی که بدون فهم، فهم حقیقت، بدون تقوا، جمعیت عظیمی از مسلمانان را از دین خارج می‌دانند، خارج می‌کنند، تکفیر می‌کنند این گروه‌های تکفیری نادان اینها را بایستی ما تا آنجایی که می‌توانیم، ارشاد کنیم؛ مردم را از اینها بترسانیم که مردم ما «و لتصغی الیه افئدة الذین لا يؤمنون بالآخرة و لیرضوه و لیقتربوا ما هم مقتربون» بعضی‌ها به خاطر ضعف ایمان، به خاطر ضعف معرفت، مجذوب این حرف‌های دشمنان می‌شوند. ما باید مراقبت کنیم. وظیفه‌ای علما، وظیفه‌ای سنگینی است. ۱۳۶۸/۷/۲۴

* منشور وحدت اسلامی را تهیه کنید علما و روشنفکران اسلام بنشینند و منشور وحدت اسلامی را تنظیم کنند؛ منشوری تهیه کنند تا فلان آدم کج‌فهم متعصب وابسته‌ای به این، یا فلان، یا آن فرقه‌ای اسلامی، نتواند آزادانه جماعت کثیری از مسلمانان را متهم به خروج از اسلام کند؛ تکفیر کند. تهیه‌ای منشور جزو کارهایی است که تاریخ، امروز از روشنفکران اسلامی و علمای اسلامی مطالبه می‌کند. اگر شما این کار را نکنید، نسل‌های بعد از شما

مؤاخذه خواهند كرد. ۱۳۸۶/۱/۱۷

منبع: <https://ink.khl/f/57485>